

(המשך מעמוד 22)

הלא-כל-כך-צעירה, הופיע רופא-רמת-גני במשרדו של השדכן הכי טוב-בארץ-עם קשרים-הכי-טובים-בארץ-ובחוצלארץ-וקשרים עם תיירים/ות. הוא היה קצת יותר או מל מהפקידה מגבעתיים. כי בבית היתה לו אשה שכבר מזמן השתוקק להיפטר ממנה. הוא בא לחפש תחליף.

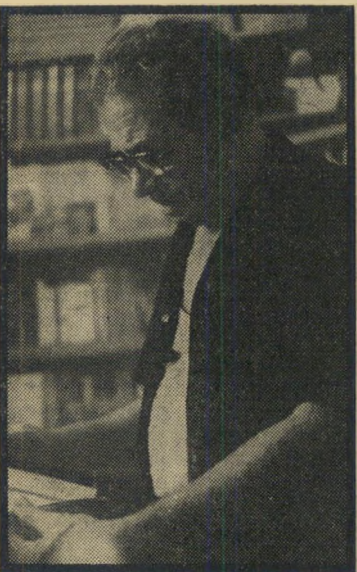
הוגו גולד הוציא את הכרסטה, שקע בהירה-ורם עמוקים, וכמו ארכימדס ב-שעתו, הכריז בקול חגיגי: "מצאתי!" כעבור ימים אחדים נערכה הפגישה ה-גורלית במשרד-השידוכים האפל-למחצה, השוכן בבוך בקצהו של מסדרון אפל עוד יותר, ליד המיטבה, בדירתו של ה-שדכן. בני הזוג לעתיד לבוא הוצגו איש בפני רעותו, לחצו ידיים בנימוס. הוגו גולד הביט מבעד למשקפיו במעשה ידיו, חשב על המחיר.

ידועים בציבור. מאז היום-המאושר ביותר-בחייהם עברו כמעט שנתיים. ה-פקידה והרופא לא חשבו לשלם לשדכן את

שדכנית גולד

יש במדינה באנדיטים...

שדכן גולד

...המתחתנים ואינם משלמים!

שכר טירחתו. היתה להם סיבה, שנראתה להם מספקת בהחלט כדי להימנע מחובה לא-נעימה זו. היא עברה, אומנם, להתגורר בביתו, הוצגה בכל מקום כאשתו לכל דבר, אולם הזוג המאושר לא ניוקק מ-עולם לחופה וקידושין, הם הסתפקו ב-תואר "הידועים בציבור".

כל זה לא עניין במיוחד את השדכן. הוא לא מתעניין בנסיכיות-חלומות, אחרי שהם הופכים במשרדו למציאות. גם העוב-דה שהזוג המאושר לא נישא כדת משה והרבנות הראשית, לא עניינה אותו במיוחד. הוא דרש את שכר טירחתו.

בנקודה זו היו לו חילוקי-דעות חריפים עם הצמד-חמד הידוע-בציבור. הללו הסת-מכו על אחד מסעיפי החווה, הקובע כי שכר-הטירחה ישולם מייד לאחר שבני-הזוג יירשמו לנישואין בוועד הקהילה. מכיוון שרגלם לא עברה את מפתנו של

עד ההגנה הראשוו במשפטם אלי בולקין היה אלי בולקין

בולקין מדבר

את הולכת עם אנשים כאלה? **שאלה:** מה היתה התגובה שלך להת-נהגות?

בולקין: רציתי לעזוב אותה. **בולקין:** שהיה אז בתקופת מיבחן, לא רצה, לדבריו, להסתכן בגללה עם החוק. אבל שושנה לא רצתה להיפרד מגבר מושך כמותו.

שאלה: אתה זוכר מקרה שהיא חזרה הביתה מוכה?

בולקין: כן. יום או יומיים לפני שהת-לוננה עלי במשטרה, היא באה לחדר מוכה ומלאה פנסים. היא סיפרה שכמה חברי-ה-לקחו אותה, שכבו איתה בכוח, גנבו לה את הכסף והיכו אותה. אמרתי לה שתלך למשטרה להתלונן, אבל היא לא רצתה. אמ-רה שאם תלך למשטרה, 'פתחו לה תיק על זנות. באותו יום החלטתי באופן סופי לעזוב אותה. לקחתי את הדברים שלי ו-הלכתי. היא אמרה לי: "אתה עוזב אותי דווקא עכשיו, כשאני חולה ומוכה, אבל אני עוד אדפוק אותך בשביל זה".

אחרי כמה ימים, כשהלך לתומו ברחוב, במשטרת הנפה הורומית, וכי פגשה שם את שושנה פליגלמן. "היא מסרה שם גנך עדות", סיפרה.

אבל שושנה פליגלמן התחרטה מהר מאוד על העדות שמסרה נגד ידידה. "היא הלכה אחר-כך לעורך-דין ומסרה אצלו הצהרה בשבועה שהיא מבטלת את התלונה נגדי", הסביר בולקין.

ה יחידה שלא ראתה בעין יפה את היחסים בין אלי ושושנה היתה פרלה ניוזי, צעירה המוכרת היטב בחוגי העולם התחתון התלאביבי. היא גייסה לעזרתה את ידידתה רות וינ-דר, איימה על בולקין כי תתנקם בו וב-ידידתה.

שאלה: מה רצו ממך פרלה ורות? **בולקין:** פרלה אמרה לי שהיא רוצה פיצויים בגלל שאני עזבתי אותה והולך עם שושנה. רות ופרלה אמרו גם שאם לא אתן פיצויים, הן ילכו להתלונן עלי במשטרה. אמרתי שאין לי כסף, אז רות' אמרה ש-אשלח את שושנה לעבוד בזנות ואז יהיה לי כסף. הם אמרו על שושנה: "עוד נתפוס את המלוכלכת הזאת".

ה מתח באולם הדרום עלה כשבולקין התבקש לשחזר את הפגישה האחרונה שלו עם שושנה. סיפר בולקין: "היה לי בכיס איזה ארבעים לירות. נתתי לה 15, כדי שתוכל לנסוע למוגרבי ולחפש שם איזה בחורה. היא עצרה טכסי ועלתה. זאת הפעם האחרונה שראיתי אותה".

לאחר שנעצר כחשוד ברצח שושנה פלי-גלמן, נחקר בולקין ארוכות, סירב לשתף פעולה, הכחיש בתוקף כל שייכות לעניין. "ישבתי מול החוקר, והוא כל הזמן רשם, אבל בסוף לא הקריא לי מה כתב ואני לא חתמתי", סיפר בבית-המשפט.

הוא ניסה השבוע לסתור את עדויותיהם של כמה מעדי התביעה, שסיפרו כי מייד לאחר הרצח ניסה להימלט מהארץ. "לא רציתי לעזוב את הארץ מהר ככל האפ-שר", הסביר, "אלא באוניה זולה ככל ה-אפשר".

שאלה: רצית לברוח מהארץ? **בולקין:** לא! מה פתאום?

שאלה: יכולת לגייס אף ל" כדי לע-לות על מסוס ולהשתלט?

בולקין: כמו כלום!

שאלה: חשבת על מסיבה?

בולקין: לא!

נוסף על השררה הארוכה של עדי הגנה שיעלו בשבועות הקרובים על זוכן העדים, ינסה סניגורו של הנאשם, עורך-הדין חיים קאזיס, להרוס את בניין התביעה, על-ידי הבאת מימצאים גיאולוגיים סותרים אלה שהובאו על-ידיה. הוא ינסה להוכיח שבולקין כלל לא היה בסביבות עכו סמוך ליום הרצח.

אולם התנאי הראשון שנסיונותיו של ה-סניגור יוכתרו בהצלחה, הוא שאלי בולקין לא יישבר בחקירה הנגדית המצפה לו ב-קרב.

בולקין: במסדרון ריקודים. **שאלה:** ראית אותה מסתובבת בחברה מסוימת?

בולקין: היא היתה כל-בו. פעם הולכת עם זה, פעם הולכת עם זה.

שאלה: מתי הכרת אותה יותר מקרוב?

מתי נוצר ביניכם קשר הדוק יותר?

בולקין: בחורף, לפני שנעצרתי בגלל הפרעת הסדר במקום ציבורי.

שאלה: איפה?

בולקין: באולם-הריקודים בקפה נוגה.

שאלה: היכרתם אחד את השני ו...?

בולקין: והתחלתי ללוות אותה הביתה.

קיבלתי את מספר הטלפון שלה בעבודה. היא עבדה בחנות בגדים. אמרה שמתי ש-יתחשק לי, שאבוא לקחת אותה.

שאלה: מאז התחלתם להיפגש?

בולקין: סתם ככה, לפעמים.

שאלה: מתי הקשר ביניכם נהיה הדוק?

בולקין: פעם פגשתי אותה באולם רי-קודים. הייתי לבד. הזמנתי אותה לרקוד ואחר-כך הלכנו למועדון לילה. זה היה אחי-רי שיצאתי מהמאסר. הלכנו למועדון לילה, ומפה לשם נהיה מאוחר וכשליחתי אותה הביתה, ראיתי שאבא שלה לא נתן לה להיכנס. זה היה בחורף. ירד גשם והיה קר, ולשושנה לא היה איפה לישון, אז היא

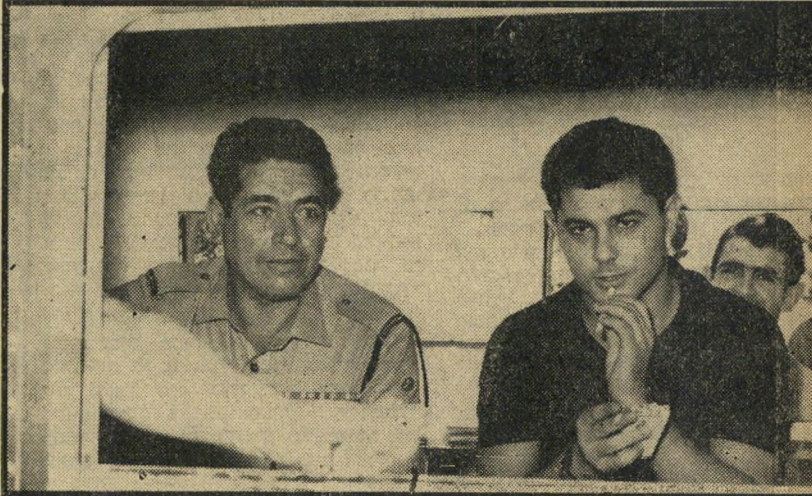
חודשים וחצי לאחר הקראת גליון ה-אישום, לאחר חקירות ארוכות ומייגעו-ת של עדי התביעה, ניתנה לאלי בולקין ה-הזדמנות לספר בבית-המשפט את גירסתו על השתלשלות העניינים שקדמה להעלמה המסתורית של שושנה פליגלמן, שגוייתה נמצאה לאחר-מכן, בתהליך של ריקבון, ב-חולות עכו.

לבוש חולצה לבנה בעלת צווארון נוקשה, שרוולי שלושה-רבעים, מכנסי בד אפורים ומגוחצים ללא-רוב, נעול נעלי-שפיץ מצו-חצות ומסופר לפי מיטב האופנה האחר-ונה, צעד אלי בולקין אל דוכן העדים. הוא הפגין ביטחון עצמי, שיווה לפניו הבעה מבדתת, אולם אצבעותיו, שתופפו בעצבנות על מעקה הדוכן, הסגירו את אשר התחולל אותה שעה בקירבו.

ציג הפניגוריה, עורך-הדין אליהו מר-קוביץ, קם ממקומו, ביקש מבית-המש-פט רשות להתחיל בחקירה הראשית. קולו המתון של הפרקליט החיפאי הפר את ה-דממה המתוחה.

שאלה: אליהו בולקין, האם רצחת את שושנה פליגלמן?

בולקין: לא. איש לא ציפה לתשובה אחרת. אולם קולו השליו של הנאשם עורר התפעלות כל-

בולקין במכונית המשטרה

לא, לא, לא

לית. נציג התביעה, סגן פרקליט המדינה יצחק גרבלי, החליף חיוכים עם שורת קציני המשטרה שישבה לצידו.

שאלה: האם נסעת עם שושנה פליגלמן מחוץ לאזור תל-אביב, בתחילת אוגוסט או בסוף יולי?

בולקין: לא!

שאלה: האם היית עימה אי-פעם ב-איזור עכו?

בולקין: לא!

שאלה: האם ראית אי-פעם את שושנה פליגלמן מתה?

בולקין: לא!

קולו נעשה שליו יותר ויותר. הבעת ה-ביטחון-העצמי הנסוכה על פניו נעשתה טבעית יותר ויותר. הוא לא ענה תשובות מפולפלות. הסתפק במענה קצר ככל ה-אפשר. הוא לא נסע איתה, חיה או מתה, לשום מקום מחוץ לאזור תל-אביב. הוא אינו זוכר בכלל מתי היה באיזור עכו ב-פעם האחרונה בחייו, אם בכלל.

מאז תחילת שנת 1963 היו לו תוכניות נסיעה לחוצלארץ, שהשתבשו בגלל מעצרו על-ידי המשטרה. בגלל הפרעת הסדר במקום ציבורי, שום דבר רציני. הוא היה אותו לילה שיכור כלום, החליף מהלומות בבית-קפה תל-אביבי, נשפט לחודשים מאסר, ו-לפיקוחו של קצין-מבחן.

ה יחסים בין הזוג לא היו תמיד אידי-אליים, כפי שהעיד השבוע בולקין עצ-מו. "לפעמים היינו רבים קצת, אבל זה לא היה ברצינות. היא היתה הולכת עם כל מיני אנשים, אז אני הייתי אומר לה: למה,

א ת שושנה הכיר. לדבריו, זמן ניכר לפני התוכנית לעזוב את הארץ. היתה זאת היכרות שיטחית בלבד. שאלה: איפה היכרת את שושנה?